

3) Подтвърждава се от онова, че рекохъ по отгортъ, че оставены-ты мѣста отъ Българе-ты ся зазанахъ отъ Угре-ты, кои-то отъ това врѣмя бяхъ съсъди на Россіане-ты и на Българе-ты.

4) Зачто-то дума-та Угре принадлежи само на единъ Славянскій языкъ, отъ който тя има свое-то начало, а Гръци-ты посланници, между едны-ты Българе ди сж прѣминавали отъ Черно море на Донъ и така на татакъ, или и между Руссы-ты, — знаели сж едно-то само имя Угре; то отъ това явно слѣдува, че тѣи народи, проводници, така да речемъ на посланници-ты, не сж были Татаре, както това сякамъ нѣкои Историци на сегашне-то врѣмя; а на противъ сж были тѣи Гунни, тѣи Аваре, между кои-то е прѣминавалъ посланникъ-тъ, были сж истый той народъ Славянскій, кой-то послѣ ся нарече Българе.

Това исто-то имя Угре, слѣдъ смръть-тъ на горѣречены-ты писатели, Византійци-ти пакъ забравихъ, зачто прѣстанахъ да ходятъ на Волгъ, и Константинъ, като обрѣхъ вниманіе на Угре-ты, кои-то ся приближивахъ, нарече ги Турци, на кое-то го послѣдовахъ и нѣкои друзи, доклѣ най послѣ Българе-ти не накарахъ на ума на Гръци-ты, че тѣи сж Угре-ти.

Всма е смѣшно тѣлкованіе-то на нѣкои Угарскы писатели за произлазаніе-то дума-та Hungarus. Тѣи казвать, че тя е заемана отъ имена-та на двама Аварскы князове: Хунна и Вара, кои-то спомянувать Византійскы-ти писатели; друзи думать, че тая дума е сложена отъ Гунимъ и Огоры, като Гунгори, а отъ неж Hungari; нъ това сж прѣдполаганія на такыи исторически мечтатели, кои-то дору не сж знаели, какъ ги наричатъ Карпато-Русси-ти и Българе-ти, какъ ги е наричатъ Несторъ и Россіане-ти въ отко-дѣшно врѣмя. Азъ казахъ произлазаніе-то на думъ-тъ Hungarus; нъ отъ дѣ сж взяли Россіане-ти свои-ты: Угре, или Угрия, не шж да диржъ едны догадки.

Нъ още по смѣшно е мнѣніе-то на оныя, кои-то отъ горѣречены-ты свои етимологически тѣлкованія заключихъ, че Гунни-ти и Аваре-ти сж были наши-ти Угре, или Мадаре, и че затова Мадаре-ти три пѣти сж привзимали Евро-